

Albert Eysink

Tien vragen

van God aan de mens

Genesis 3:9 ... Jona 4:1-4

Inleiding

Als je lied 88 zingt uit de bundel 'Geestelijke liederen', zoals we zojuist hebben gedaan, dan valt het op dat er een *vraag* in dit lied staat. Als je iemand iets vraagt, of als iemand speciaal aan jou wat vraagt, dan verwacht je ook antwoord, of je geef zelf antwoord. Ja, toch? Kijk, ik stel een vraag, en er wordt geknikt. Mooi is dat, het werkt wel. Maar dit lied zegt: 'Want wie o God, heeft lief als Gij?' De liefde van God is nergens mee te vergelijken, daar zijn we wel achter.

Maar waaruit blijkt dan die liefde? Want God houdt Zich met ons bezig, nadat wij tot geloof zijn gekomen. Dat blijkt door de vragen die Hij stelt. Ik heb 10 vragen voor u, of eigenlijk 11. Die heb ik niet, moet ik zeggen, maar die heeft de Heer voor u. Voordat ze nu tot u komen, zijn ze tot mijzelf gekomen. God stelt ons allerlei vragen in Zijn Woord, en die vragen moeten ook worden beantwoord. Waarom stelt Hij deze vragen? Zou Hij het antwoord niet weten? Zeker weet Hij de antwoorden op al die vragen. Maar het doel ervan is dat we ons van bepaalde dingen bewust worden!

1. De vraag aan Adam

De eerste vraag lezen we in Genesis 3:9, waar staat: 'En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: *Waar bent u?*' Dat lijkt gemakkelijk genoeg, want deze vraag was

bestemd voor Adam en Eva. Maar die vraag komt vandaag tot mij en u, broeders en zusters, jongelui. 'Waar ben je?' Een grapjas zal misschien zeggen: 'Ik ben in de samenkomst'. Ja, dat klopt. Fijn dat je er bent! Echt waar. Maar de vraag is uiteraard: Waar zijn wij geestelijk gezien? God is geïnteresseerd in de plaats waar wij zijn, op welke tijdslijn we ons bevinden in geestelijk opzicht. Het tweede woordje is 'bent'. God is geïnteresseerd in onze situatie, en God is geïnteresseerd in jou als persoon, en in mij. Kun jij je dat voorstellen? Er zijn 17 miljoen mensen in Nederland, en God is geïnteresseerd in jou en in mij! Hij vraagt: 'Waar ben je?' Die vraag moet ieder van ons beantwoorden. Waar ben ik? Wandel ik met de Heer?

Of de allereerste vraag moet eigenlijk zijn: Ken ik de Heere Jezus werkelijk? Mag ik dat zo wel vragen in deze gemeenschap van gelovigen? Ik heb het een keer meegemaakt dat iemand sprak voor duizend mensen, die net het lied gezongen hadden: 'It is well with my soul' ('Het gaat goed met mijn ziel'). En toen vroeg degene die zou spreken op deze avond: 'Wie heeft dit lied *niet* meegezongen?' Maar niemand stak zijn vinger op. Daarop zei de spreker: 'Dan ga ik vanavond niet het evangelie verkondigen, want dat is niet nodig'. En toen, na een hele lange stilte, zei hij: 'Maar misschien is het nodig voor die ene persoon, die zijn vinger niet durfde opsteken. Aan hem wil ik toch een woord richten'. Die avond kwam er een jongeman tot geloof, en hij belde met zijn vader en zei: 'Ik heb de Heere Jezus gevonden'.

Ik ben zo blij, jongens en meisjes, dat jullie hier zijn. Jongelui, ik vind het fantastisch en ben er echt blij om. Waarom? Omdat de Heere Jezus er blij om is. Maar ik zou willen vragen: Ken je de Heere Jezus? Hoe sta je ten opzichte van Hem? Dat is heel belangrijk voor de mensen die de Heere Jezus nog niet hebben aangenomen, maar voor ons als gelovigen is het ook van belang. Broeders en zusters, waar staan we eigenlijk? Het kan zo zijn, dat we ingedut zijn en routinematig onze weg gaan. We gaan naar de samenkomst op zondagmorgen, en ook naar de bidstond en de bijbelbespreking door de week. Dat is allemaal mogelijk. Maar toch ligt het gevaar voor mij en voor u op de loer: 'Waar ben ik?'

De Heer is geïnteresseerd in mij en in u. We hoeven in principe helemaal niets te zeggen, hoewel Hij wel graag een antwoord van ons wil horen. Hij kijkt dwars door ons heen, we kunnen Hem niets wijsmaken. Want alle dingen zijn naakt en geopend voor Hem met Wie wij van doen hebben. Dat is dus een vraag die zo heel duidelijk op ons afkomt. We kunnen hem toepassen op Adam en Eva, dat is gemakkelijk. Maar de Heer stelt deze vraag aan mij en aan u: 'Waar sta ik in mijn geestelijk leven?' Weten we nog van dat ogenblik dat wij de Heere Jezus hebben leren kennen? Misschien is het geleidelijk gegaan. Fijn, prijs de Heer! Maar zijn wij ook gegroeid in ons geloofsleven? Ikzelf en u, wij allemaal? En dan mogen wij weten,

hoe wij kunnen groeien. De kinderen kennen het liedje wel: 'Lees je Bijbel, bid elke dag, opdat je groeien mag'. Het gaat erom dat wij luisteren naar wat God tegen ons zegt in Zijn Woord, en dat wij met Hem praten in het gebed, zodat wij Hem beter gaan leren kennen in ons leven. Dat was dus de eerste vraag. Ik zou er nog meer over kunnen zeggen, maar dat ga ik niet doen.

2. De vraag aan Kaïn

De tweede vraag van God vinden we in Genesis 4:9-10, waar staat: 'En de HEERE zei tegen Kaïn: *Waar is Abel, uw broer?* En hij zei: Ik weet het niet; ben ik de hoeder van mijn broer? En Hij zei: Wat hebt u gedaan? Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept'.

We weten wel wat er met Abel is gebeurd. Hij werd vermoord door zijn broer Kaïn. Dat is verschrikkelijk! Maar neem nu deze vraag eens los van de directe samenhang, en veronderstel dat de Heer je vraagt: Waar is je broeder, of zuster? Jozef toonde een heel ander gedrag in Genesis 37:16, waar staat: 'Ik ben op zoek naar mijn broers'. Doen wij dat ook, broeders en zusters? Missen wij de broeders en zusters met wie wij vroeger samen waren? En letten we dan ook de vraag die hier bij hoort: 'Wat hebt u gedaan?' Neem die vraag ter harte, zonder naar de precieze samenhang te kijken. Zou het niet goed zijn ook onze individuele geschiedenis nog eens te overdenken, te belijden wat wij verkeerd hebben gedaan, en de Heer te vragen om Zijn hulp?

3. De vraag aan Hagar

We gaan naar de derde vraag in Genesis 16:7-8. Ik weet wel dat ik deze vragen een beetje uit het verband haal, ik ben me hiervan bewust. Maar die vragen komen vandaag ook tot ons vanuit Gods Woord, zoals de vraag destijds persoonlijk tot Hagar kwam. We lezen hier: 'De Engel van de HEERE vond haar bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur. En Hij zei: Hagar, slavin van Sarai! *Waar komt u vandaan en waar gaat u heen?*'

Even heel concreet, ik vul nu mijn eigen naam in: 'Bert, waar kom je vandaan en waar ga je heen?' Ja, ik kom uit een christelijk gezin, dat is zeker. Het is me allemaal voorgeleefd, maar ik moest wel leren dat ik de Heere Jezus persoonlijk nodig had. Ik moest echt leren dat ik Hem nodig had als Heiland en Heer. Ik moest mij bekeren tot God, en de Heere Jezus aannemen. De Bijbel zegt heel duidelijk wat wij waren: 'dood in zonden en misdaden, zonder God in de wereld, zonder Christus in de

wereld, zonder hoop in deze wereld' (vgl. Ef. 2). Dat was waar ik vandaan kwam. Maar nu, als wij de Heere Jezus kennen, is het dan niet kostbaar te mogen weten dat Hij Zelf heeft gezegd dat Hij is heengegaan om plaats voor ons te bereiden in het Vaderhuis? Toen zei Hij ook: 'En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben' (Joh. 14:3). Dat is onze eindbestemming, bij de Heere Jezus in het Vaderhuis.

Hij heeft die Weg geopend. Hij is, zoals het in de Franse vertaling staat, de Auteur van onze behoudenis, de Bewerker van ons heil. Hij is Degene die alles heeft volbracht, en Hij is de Weg naar de Vader. En met Hem, met de Heere Jezus te zijn, dat is ons heerlijke einddoel. Dan zullen wij Hem zien zoals Hij is: Hij die alles voor ons heeft volbracht wat nodig was om gered te kunnen worden van het eeuwige oordeel van God. Dan zullen wij Hem zien, Die eens aan het kruis heeft gehangen voor ons, in onze plaats, als onze Plaatsvervanger.

'Waar kom je vandaan?' En: 'Waar ga je naar toe?' God stelt deze vragen nog steeds. Ik denk, broeders en zusters, dat wij met ons hoofd wel weten dat de Heere Jezus terug zal komen. We kunnen de hoofdstukken allemaal wel noemen (1 Thess. 4 en 1 Kor. 15). We kunnen ze misschien ook wel citeren. Dat is fijn, maar de vraag voor mij en voor u is: Leeft dit ook werkelijk in ons hart? Leven wij in de verwachting dat de Heere Jezus spoedig terugkomt. Ik hoop voor ons allemaal dat het zo zal zijn, dat wij zo'n band met de Heere Jezus hebben dat wij naar Hem verlangen. Dat wij Hem wensen te zien, Die alles voor ons heeft volbracht op het kruis van Golgotha. Dan zijn wij op de goede weg, en dan stelt de Heer de volgende vraag.

4. De vraag aan Abraham

Ik ga naar de volgende vraag, die we vinden in Genesis 18. Het gaat hier om het feit dat God aan Abraham een zoon beloofde, en dat was menselijk gesproken onmogelijk geworden. Dan staat daar in vers 14: '*Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn?*' Nou, wat zeggen we hierop? Niets dus, want niemand antwoordde op die vraag. Maar voor de Heer is werkelijk niets te wonderlijk.

Ik hoop dat u in uw hart een positief antwoord geeft: 'Heer, voor U is niets te wonderlijk!' Ik ken u niet allemaal zo goed, maar achter ieder gezicht zit bij wijze van spreken een eigen verhaal. Sommigen zitten hier met zorg, met moeite, met verdriet. En dan komt de vraag: '*Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?*' En dan mogen wij zeggen: 'Heer, voor U is niets te wonderlijk, U maakt het onmogelijke waar'. Ik denk aan Markus 9, dat is een geliefd onderwerp. Daar gaat het over een zoon met een doofstomme geest. Dan daalt de Heer van de berg af, nadat enkele

discipelen al iets hebben geprobeerd te doen. En dan komt die vader bij de Heer en zegt: 'Heer'. Hij was dus bij de discipelen geweest, maar zij hebben niets kunnen doen. En dan spreekt de Heer maar vier woorden: 'Breng hem bij Mij'.

Jongelui, ouders, wanneer we voor onmogelijke situaties staan, voor moeilijke dingen, dan zegt de Heer iets heel eenvoudigs: Breng hem (het) bij Mij. Dat mogen wij doen. Want wie heeft lief zoals Hij? Hij luistert naar wat er bij iemand leeft. Wanneer wij concreet een zogenaamde onmogelijke situatie bij Hem brengen, dan is Hij daar en Hij luistert. Zo is onze Heer. 'Wie heeft lief als Gij?' 'Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast bent', heeft Hij gezegd, 'en Ik zal u rust geven' (Matt. 11:28).

Onmogelijke situaties zijn Gods mogelijkheden. 'Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn?' Dan sta je soms heel beschaamd achteraf. Het gaat natuurlijk niet om mij, maar om wat God doet. Het verhaal dat ik u vertel, is waar gebeurd. Er lagen 5000 Bijbels in de haven, en die waren alleen maar te krijgen door steekpenningen te betalen. We hadden erover gebeden en gezegd: 'Heer, U weet het'. En we komen bij het ministerie en zien een heleboel mensen staan. De president had de minister van financiën ontslagen, die erover ging om vrijstelling van invoerrechten te verlenen. De minister van defensie was nu op deze post geplaatst, en hij ging de kantoren door en vroeg verantwoording van de ambtenaren waarom bepaalde dingen bleven liggen. De ambtenaar bij wie we al verschillende keren op bezoek waren geweest voor deze Bijbels en die had gezegd: 'Je moet eerst wat schuiven, anders krijg je ze niet', zei nu: 'We wachten al weken op u voor die brief over de vrijstelling van invoerrechten'. Broeders en zusters, zo werkt de Heer! Zou voor Hem iets te wonderlijk zijn? Absoluut niet! Bij Hem zijn alle dingen mogelijk. Daaraan mogen we vasthouden. De Heer doet vandaag ook nog wonderen. We hebben een God van wonderen. Laten we daaraan vasthouden.

5. De vraag aan Mozes

Voor de volgende vraag gaan wij naar het boek Exodus. Daar staat in hoofdstuk 4:1-2 het volgende: *'Toen antwoordde Mozes en zei: Maar zie, zij zullen mij niet geloven en niet naar mijn stem willen luisteren, want zij zullen zeggen: De HEERE is niet aan u verschenen. De HEERE zei tegen hem: Wat hebt u daar in uw hand? Hij zei: Een staf'.*

De Heer kan ons vandaag ook vragen: *'Wat heb je daar in je hand?'* Mozes had een herdersstaf in zijn hand en hij moest naar de farao gaan, maar hij had telkens weer tegenwerpingen. En toen vroeg de Heere hem: *'Wat hebt u daar in uw hand?'* Weet u wat ik zo mooi vind? Als je verderop in dit hoofdstuk kijkt, dan staat er in vers 20:

'Toen nam Mozes zijn vrouw en zijn zonen, liet hen op een ezel rijden en keerde terug naar het land Egypte. En Mozes nam *de staf van God* in zijn hand'. Mooi is dat, nietwaar? De staf van Mozes is de staf van God geworden. Met een onbeduidend iets kan God wonderen doen. Later zien we hoe Mozes de staf gebruikte tot eer van God, als een werktuig in Zijn dienst. Wat wij ter beschikking hebben, moeten wij aan de Heer overgeven, dan gaat Hij ermee aan het werk.

Een ander voorbeeld? Wij kennen wel het verhaal van de wonderbare spijziging. Er was een jongen, die vijf broden en twee visjes had. Die had hij van zijn moeder meegekregen als lunchpakketje. Hij ging naar de Heere Jezus, en weet je wat hij deed? Hij gaf het aan de Heere Jezus. En met die vijf broden en die twee visjes ging de Heer aan de slag. En naderhand hadden ze allemaal nog honger, nietwaar? Nee, dat klopt niet. Ze waren allemaal verzadigd. Broeders en zusters, wanneer wij datgene wat wij ter beschikking hebben aan de Heer geven, dan gaat Hij daarmee aan het werk.

Ik herinner me het verhaal van een zuster, ik meen in Oost-Berlijn, die getuigde van haar Heer en Heiland. Dat was in de tijd dat er nog twee aparte landen waren, Oosten en West-Duitsland. Zij getuigde tegenover haar buurvrouw, maar die werd vreselijk boos hierover. Daarom begon ze te schelden. Maar later werd die buurvrouw ziek, en de christin ging met een pannetje soep naar haar toe. Wat heb je in je hand? Al is het maar een pannetje soep! Dit gaf aanleiding dat haar getuigenis door de Heer werd gebruikt en gezegend. Wat heb je in je hand? Geef het in de handen van de Heer, en Hij gaat er iets mee doen. Zelfs al denken wij misschien: Dit is toch niet veel! Maar voor Hem is niets onmogelijk, we hebben het zojuist gezien. En wat heb jij in je hand? De Heer wil het graag gebruiken tot Zijn eer en Zijn glorie.

6. Nog een vraag aan Mozes

We gaan nu naar Exodus 14. Daar gaat het om de doortocht door de Schelfzee. De Egyptenaren zitten achter de Israëlieten aan, en dan zegt God dat ze moeten opbreken, nadat Mozes het volk had bemoedigd met de woorden: '*De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn*'. 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: *Wat roept u tot Mij?* Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij opbreken. En u, hef uw staf op, strek uw hand uit over de zee en spleet hem doormidden, zodat de Israëlieten door het midden van de zee op het droge kunnen gaan' (Ex. 14:14-16).

Het gaat mij om de vraag van God: '*Wat roept u tot Mij?*' Mozes was aan het roepen, aan het bidden. De vertaling van het NBG zegt dat hij luid bad. Maar soms zegt de Heer: 'Stop nu maar met bidden, je moet *verdergaan*. Nu wil Ik graag

gehoorzaamheid zien'. Dit is wel duidelijk, denk ik. Het is ook een eenvoudige les. Wanneer blijkt wat we mogen en moeten doen, dan wil de Heer graag dat we gaan uitvoeren wat Hij van ons vraagt. Ik wil daar niet teveel over zeggen. Daar heb ik de handen vol aan voor mezelf. Wanneer de Heer iets tegen me zegt om te doen, dan zijn er misschien genoeg tegenwerpingen – net zoals Mozes die had –, maar de Heer vraagt gehoorzaamheid. Van ons allemaal.

7. De vraag aan Jozua

We gaan naar het boek Jozua voor de volgende vraag. Hier vinden we een smeekgebed van Jozua, na de nederlaag bij Ai. Het hart van het volk Israël was gesmolten van angst en het werd als water. Er staat dan in hoofdstuk 7:10-11 een opdracht en een vraag van Gods kant: 'Toen zei de HEERE tegen Jozua: *Sta op, waarom ligt u zo met het gezicht ter aarde?* Israël heeft gezondigd'. Tot zover maar.

Ik wil het vrij toepassen. Jozua was aan het bidden en hij moest uitzoeken wat er gebeurd was bij het volk. Soms vraagt de Heer ons ook bepaalde dingen uit te zoeken, opdat die in orde gebracht kunnen worden. Persoonlijk en gemeenschappelijk is het van belang dat we bidden voor zaken die in het verleden zijn gebeurd. Maar daarbij kan de Heer ons ook persoonlijk en gemeenschappelijk vragen: Is er iets te regelen met andere broeders en zusters? Hebben wij soms verkeerd gehandeld? Ook hier ga ik niet veel van zeggen, maar wat zou het fijn zijn dat harten worden teruggevoerd, dat harten *samen* zouden worden teruggebracht naar de Heer! Samen met broeders en zusters van wie wij nu gescheiden zijn. Misschien moeten we wel eerst bidden, maar de Heer zal ons wel duidelijk maken wat wij te doen hebben.

8. De vraag aan Salomo

Ik ga door naar de volgende vraag, ditmaal aan Salomo gesteld. Er staat in 1 Koningen 3:3-4 over deze vredevorst geschreven: 'Salomo had de HEERE lief, door te wandelen overeenkomstig de verordeningen van zijn vader David. Alleen bracht hij slachtoffers en reukoffers op de offerhoogten. De koning ging naar Gibeon om daar te offeren, omdat de hoogte daar de belangrijkste was. Duizend brandoffers bracht Salomo op dat altaar'. Hier verscheen de HEERE 's nachts aan Salomo in een droom, en Hij stelde hem de vraag: '*Vraag wat ik u geven zal?*' (1 Kon. 3:5).

Broeders, wat mag de Heer ons geven? Zusters, wat mag de Heer u geven? Salomo, die in de inzettingen van zijn vader David wandelde, was goed begonnen. Dat kun

je wel zeggen. Met duizend brandoffers had hij God verheerlijkt en had hij Zijn gunst gezocht. Gods reactie is: Zeg nu maar wat Ik u zal geven. En dan vraagt Salomo geen materiële dingen. Hij vraagt iets heel bijzonders, zoals wij lezen in vers 6-8: 'Salomo zei: Ú hebt aan Uw dienaar David, mijn vader, grote goedertierenheid bewezen, zoals hij voor Uw aangezicht gewandeld heeft, in trouw, in rechtvaardigheid en in oprechtheid van hart bij U. En U hebt dit grote blijk van goedertierenheid aan hem bewezen dat U hem een zoon gaf die op zijn troon zit, zoals op deze dag. Nu dan, HEERE, mijn God! Ú hebt Uw dienaar koning gemaakt in de plaats van mijn vader David. Ik ben echter een jonge man: ik weet niet uit of in te gaan. En Uw dienaar is te midden van Uw volk geplaatst, dat U verkozen hebt, een groot volk, dat vanwege de menigte niet geteld of geschat kan worden'.

Wat leren we hieruit? We leren hier dat Salomo heel nederig was als jongeman. Hij zei dat hij beperkt was in wat hij kon doen. Hij wist niet uit of in te gaan. En dan vraagt hij in vers 9 om een wijs hart om recht te kunnen spreken over Gods volk: 'Geef dan Uw dienaar een opmerkzaam hart (...)'. Is dat ook niet voor onszelf een goed voorbeeld van wat we mogen vragen aan de Heer? Geef dat we op U letten, dat we naar U luisteren. Je kunt naar veel dingen luisteren in de wereld. Er zijn vele stemmen, ook allerlei christelijke stemmen. Van alle kanten kun je dingen horen, en er wordt op je ingesproken ook op christelijk erf. En vanuit de wereld wil men ook op je inpraten. Maar hier lezen we: 'Geef dan Uw dienaar een opmerkzaam hart' (1 Kon. 3:9).

Het was voor Salomo een hartenzaak, en daar zit het hem precies ook in. Broeders en zusters: Is onze verhouding tot de Heer een zaak van ons *hart*, geen uiterlijke routine? Voelt u wat ik bedoel? Ik beschuldig niemand hoor, ik kijk naar mijn eigen hart. Maar God wil dat ons hart echt betrokken is bij alles wat de Heere Jezus aangaat. Hoe mooi is dit gebed: Geef mij dan een *opmerkzaam* hart.

9. De vraag aan Elia

De volgende vraag richtte God tot de profeet Elia, zoals wij lezen in 1 Koningen 19:9-10. Hier staat over Elia na zijn tocht naar de berg van God, de Horeb: 'Hij ging daar een grot in en overnachtte er. En zie, het woord van de HEERE kwam tot hem, en Hij zei tegen hem: *Wat doet u hier, Elia?* Hij zei: Ik heb mij zeer voor de HEERE, de God van de legermachten ingezet. De Israëlieten hebben immers Uw verbond verlaten, Uw altaren omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood. Ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven om het mij te benemen'.

Ja, Elia was hier niet zo gefocust op God Zelf. Ik ben blij dat dit verhaal in de Bijbel staat. Het is misschien met ons ook wel eens zo, dat wij terneergeslagen zijn en denken: Sta ik nu helemaal alleen? Of zoals Elia het bekeek: Ik ben de enige die overgebleven is. Maar broeders en zusters, het is zo belangrijk dat we ons niet afvragen: 'Hoe bekijk ik het?' Maar: 'Hoe ziet de Heer het?' En dan kijkt de Heer met andere ogen, heel andere ogen. Dat zien we aan het einde van deze geschiedenis, waar wij lezen in vers 18: 'Maar Ik zal er in Israël zeventuizend overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl, en allen van wie de mond hem niet gekust heeft'.

De Heer weet alle bijzonderheden van de situatie van Elia. En weet u, dat zijn lessen voor mij om te herhalen. Dat zeg ik u heel eerlijk. Want je kunt denken dat je het allemaal precies weet, je kunt denken dat je alles kunt peilen. Maar het is zo belangrijk, ook wanneer het gaat om een dienst voor de Heer, dat wij ons allemaal afvragen voor het aangezicht van de Heer: 'Zo kijk ik ertegen aan, Heer, maar hoe ziet U het?' Of ook: 'Ik kijk zus of zo tegen hem of haar aan, maar hoe ziet U hem of haar?' Dat is heel wat anders. Hoe vaak heeft de Heere Jezus niet laten zien dat Hij de dingen anders ziet. In de geschiedenis van de dochter van Jairus kwam er iemand die zei: 'Zij is gestorven; val de Meester niet meer lastig'. Maar wat zei de Heer? Zij slaapt! Hij ziet het heel anders, want Hij staat boven alle dingen.

En zo is het ook hier. De HEERE vraagt tot twee keer: '*Wat doet u hier, Elia?*' En dan toont God hoe Hij de zaken ziet, en Hij geeft hem nog weer een opdracht: 'De HEERE zei tegen hem: Ga heen, keer terug op uw weg, naar de woestijn van Damascus. Wanneer u daar komt, moet u Hazaël zalven tot koning over Syrië (...)'. De Heere schrijft de profeet niet af. Dat vind ik zo gaaf, dat Hij dit niet doet. Want Hij weet precies waar Elia doorheen moet gaan, en Hij pakt hem op prachtige wijze aan, op een manier die niet te evenaren is. 'Want wie o God, heeft lief als Gij?'

10. De vraag aan Jona

Ik ga naar een andere dienstknecht van de Heer voor de laatste vraag, namelijk Jona. We zien in Jona 4:1-4 dat de profeet een probleem heeft met Gods goedheid tegenover de Ninevieten. God stelt dan een vraag in dit gesprek. 'Maar de HEERE zei: *Bent u terecht in woede ontstoken?*' En in vers 9 wordt dit herhaald. 'Maar God zei tegen Jona: *Bent u terecht in woede ontstoken over die wonderboom?*' En het antwoord was bevestigend: 'Terecht ben ik in woede ontstoken, tot de dood toe'.

Jona vond die wonderboom veel belangrijker dan al de *mensen* in Nineve. En dat de wonderboom verdorde, daar wond hij zich over op. Weet u, waar ik blij over

ben? Dat Jona zwijgt na een laatste vraag van Gods kant in vers 10 en 11. Er volgt geen protest meer van Jona in vers 12, want dat vers is er niet in de Bijbel. Jona heeft eindelijk begrepen dat hij fout zit en niets meer moet zeggen. Dat heeft de Heer bij mij ook verschillende keren moeten doen. Misschien hoeft Hij dat u niet te vragen, maar ik ben wel eens boos geweest. En u misschien ook wel. Maar broeders en zusters, dan wil Hij ons zover brengen dat wij stil worden en in ons hart zeggen: 'Amen, Heer, het is goed!' Dat is niet altijd gemakkelijk.

Hier vraagt God aan Jona: *'Is het terecht dat je boos bent?'* Die vraag komt misschien ook tot u of tot mij. Zeg dan maar tegen de Heer wat je dwars zit, dat doet Jona ook. Maar één ding is zeker, de Heer brengt je zover dat je zwijgt. Vroeg of laat. Hoe eerder we wennen aan de wil van de Heer, hoe beter het is. Er is een mooie tekst in het boek Job: *'Gewezen je toch aan Hem en heb vrede; daardoor zal het goede over je komen'* (Job 22:21).

Een extra vraag

Die vraag krijgt u nog, in een later ogenblik. Die krijgt u van de Heer Zelf. En als u die vraag krijgt, laat de Heer dan niet moeten zeggen: 'Waarom geef je nu geen antwoord?' Tien vragen hebt u gehad, de elfde krijgt u misschien vandaag nog wel, of morgen. En misschien krijg ik hem vandaag of morgen, maar het zal zeker gebeuren. En als wij die krijgen, laten wij dan antwoorden tot Zijn eer. Want niemand heeft lief zoals Hij!